

ยิ่งปฏิบัติยิ่งชดใช้กรรม

กฤตยา ใจตา

P21005

หายจากอาการลินหัวใจรั่ว

สาเหตุที่ดิฉันได้มาวัดอัมพวันนั้น เพราะดิฉันได้ฝันถึงวัดอัมพวันเป็นเวลาเกือบสามปี ในฝันนั้นเขาบอกว่าถ้าไปที่แห่งนี้เจ้าจะได้ทุกสิ่งทุกอย่าง แล้วดิฉันก็ออกตามหาวัดที่ฝันถึง ใครชวนไปทำบุญวัดไหนดิฉันก็ไปด้วย เพราะคิดไว้ลึกๆว่าฝันอาจเป็นจริงหาอยู่สามปี ไปเหนือ ไปใต้ อีสานก็หาไม่เจอ

แต่อยู่มาวันหนึ่งก็มีพี่ที่เขาทำงานอยู่ธนาคาร อำเภอบึงสามพัน พร้อมภรรยา ก็ได้มาชวนดิฉันมาปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ในวันเดียวกันนั้นมีคนมาชวนดิฉันไปวัดพร้อมกันสามคน ดิฉันไม่รู้จัก วัดอัมพวันเลยแต่ก็อยากมาวัดนี้ พอดิฉันเข้ามาในเขตวัด

ดิฉันเห็นสิ่งที่ดิฉันฝันเห็นทุกอย่างในความฝัน แล้วดิฉันก็ตั้งใจว่าต่อไปนี้ดิฉันจะมีทุกสิ่ง
ทุกอย่างเหมือนกับความฝัน

ดิฉันมาวัดอัมพวันในปี พ.ศ.๒๕๓๒ ตอนนั้นดิฉันลำบากมาก เป็นลึนหัวใจรั่ว เก
ลดสี ระยะเวลาสุดท้าย หมอบอกต้องทำใจไว้นะ พอเริ่มปฏิบัติธรรมก็ลำบากมากกว่าเก่า
หัวใจก็เจ็บมากกว่าเก่า ก็เลยทำมั่งไม่ทำมั่ง แต่พอเรามีสติ สติก็เตือนเราว่าให้เราทำ
จริงๆจนถึงจะได้ผล พอรู้ตัวก็เสียเวลานานพอสมควร ก็เลยตั้งจิตอธิษฐานว่า ต่อไปนี้
ดิฉันจะตั้งใจปฏิบัติและเข้าวัดทุกเดือนให้ครบหนึ่งปี ยิ่งปฏิบัติยิ่งเจ็บมากขึ้นตลอด
เป็นลมหน้ามืดเป็นทางยาวเกือบทุกวัน แต่ก็สู้ เป็นลมพอนั่งก็หาย เดินสู้อันชณะ หาย
จากเวทนาที่เข้ามาตลอด นึกถึงคำหลวงพ่อบอกว่า ปวดเป็นปวด ตายเป็นตาย
ไม่มีใครตายเพราะกรรมฐาน

ตลอดหนึ่งปีที่ดิฉันต่อสู้กับโรคภัยไข้เจ็บและปัญหาชีวิตจนเกิดความท้อ แต่ก็สู้
เพื่อไม่ให้เสียสัจจะ ปฏิบัติครบหนึ่งปี ด้วยอำนาจที่ดิฉันได้ทำกรรมฐานและสวดพาหุง
คิดดี ทำดี ทำให้ดิฉันหายจากลึนหัวใจรั่ว ทั้งที่หมอเขาไม่เชื่อว่า จะหายได้อย่างไร

หมอนัดตรวจหลายครั้ง หายได้เพราะอะไร หมอถามว่าไปทำอะไรมา และชีวิตของ
ดิฉันที่เคยลำบากก็ดีขึ้นเรื่อยๆ คงเป็นเพราะผลบุญที่เราทำกรรมฐาน และสวดมนต์
คิดดี ทำดี และคงเป็นบารมีของพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ ทำให้ชีวิตของดิฉันมี
ความสุขและหายจากลิ้นหัวใจรั่ว ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๔ ตอนนี้สุขภาพแข็งแรงดีมี
ความสุข

ใช้กรรมให้ปลา

นอกจากดิฉันเป็นลิ้นหัวใจรั่วแล้ว ยังสายตาสั้นจาก ๑๐๐ จนถึง ๖๐๐ เอียงข้าง
ละ ๑๗๕ พอดิฉันหายจาก ลิ้นหัวใจรั่ว ดิฉันก็ไปวาระกับพระเดชพระคุณหลวง
พ่อกว่า จะทำงานรับใช้หลวงพ่อก่อน พอเข้า พ.ศ. ๒๕๔๕ ดิฉันเจ็บคอมาก หมอบอกว่า
เป็นทอนซิลอักเสบอย่างหนัก ต้องผ่าตัด เพราะเป็นหนองมาก ดิฉันตัดสินใจไม่ผ่า
เพราะกลัวไม่มีที่กรองเชื้อโรค พอทำกรรมฐานมากขึ้น จิตละเอียดขึ้น ก็เห็นตัวเอง
ชอบไปตกปลาเมื่อตอนเป็นวัยรุ่นเพราะความสนุก พอตกได้ก็ปล่อย กรรมที่เราทำมา
เขาเป็นเพราะการกระทำของเราโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ พอปฏิบัติกรรมฐาน ดิฉันขอ

อโหสิกรรมกับหมู่ปลาฝูงนั้นตลอด และต่อมาอีกสองเดือนดิฉันก็หายจากทอนซิลอักเสบ
ไม่ต้องผ่าตัด จนกระทั่งทุกวันนี้ก็ยังไม่เคยเป็นทอนซิลและเจ็บคออีกเลย

ผลบุญในการปฏิบัติกรรมฐาน

๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ วันนั้นดิฉันได้ทำงานอยู่บนศาลาสุธรรมภาวนา ดิฉัน
รู้สึกปวดตามากจนบรรยายไม่ถูก คิดในใจว่าดิฉันไม่เคยทำอะไรเลยในชาตินี้ อย่า
ให้ดิฉันต้องตาบอดเลย พอถึงเวลากลางคืน พระสวดพาหุงฯ และธรรมจักรฯ ดิฉันก็ยัง
ปวดตามากขึ้นเรื่อยๆจนทนไม่ไหว ดิฉันจึงตั้งใจเป็นสมาธิ อธิษฐานว่ากรรมอันใดที่
ดิฉันได้ทำมากับใคร ตั้งแต่อดีตชาติและปัจจุบัน ด้วยตั้งใจก็ดี ไม่ตั้งใจก็ดี ขอให้ท่าน
อโหสิกรรมให้กับดิฉันด้วย แล้วสติก็บอกกับดิฉันว่า เมื่อตอนเป็นเด็กดิฉันเคยเอา
ปากกาไปแทงตาเพื่อนรุ่นพี่ จนต้องรักษาตาอยู่นาน และดิฉันก็ปวดตาจนถึงเที่ยงคืน
พอพระสวดชยันโตดิฉันก็หายปวดตา เหมือนกับไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้นกับดิฉันเลย รุ่งขึ้น
ดิฉันพร้อมทั้งคณะและเพื่อนพร้อมพระที่วัดอัมพวันก็เดินทางไปจังหวัดลำพูน เพราะ
จะนำพระพุทธรูปไปบรรจุที่พระธาตุหริภุญชัย รถคันของดิฉันพร้อมเจ้าของรถมีสี่คน
พอรถจะออกจากวัดอัมพวันดิฉันเห็นพี่เจ้าของรถไม่มีหัว ดิฉันเลยคิดว่าตัวเองคิดมาก

ตาฟาด พอไปถึงที่อำเภอลี่ จังหวัดลำพูน รถคันของดิฉันนั้นเกิดมีปัญหา ตั้งแต่บน
ภูเขา เบรกแตก และสายพานขาด พวกเราตั้งใจหาหลวงพ่อดีช่วยลูกด้วย และเราก็
ช่วยกันสวดพาหุงฯ ขอเอ่ยชื่อเจ้าของรถ เป็นอาจารย์ชื่อ อ.ชนชนก ครูวิทยุโสภาส เขามี
สติดีมาก เราโบกมือรถในขบวนหลายคันขอความช่วยเหลือ เขาเห็นว่าให้โบกมือไป
ก่อน เดชะบุญที่คันสุดท้ายเขาเอะใจ เขาตามเราไป พอไปถึงมอสุดท้ายเห็นรถจอดรอ
เป็นแถว เราก็ดีใจว่ารอดแล้ว สิ่งที่ไม่คิดไม่ถึงมันเป็นปาฏิหาริย์ รถเบรกไม่เคยอยู่ พอเห็น
พระยืนอยู่ รถเบรกได้ คนที่นำรถขบวนเขาเล่าให้ฟังว่า รถเขาเสียงดังเหมือนมีคนทำ
เสียงดังตั้งแต่บนภูเขาแล้ว แต่ไม่ได้สนใจ จนรถดังมากกว่าเก่า เขาเลยจอดรถดู แต่ก็
ไม่มีอะไร เขาเลยแปลกใจ ก็เลยคิดว่ารถคันหลังต้องมีปัญหาแน่ๆ เลยจอดรถรอก่อน
พอตามช่างมาดูรถก็บอกว่าไม่น่ารอด เพราะรถเบรกแตก สายพานขาด หม้อน้ำร้อน
มาก เขาดูรถแล้วสภาพรถน่าจะระเบิด รอดมาได้อย่างไร แต่พวกเราก็ปลอดภัยกันทุก
คน บังเอิญดิฉันทำ ขาแวนตาหักไม่ได้ใส่แว่นตา แต่มองเห็นชัดไม่ปวดตา ตั้งแต่นั้นมา
ดิฉันก็ไม่เคยใส่แว่นตา จนถึงเดี๋ยวนี้ ด้วยอำนาจของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดีจรัญ แรง
กรรมฐานที่พวกเรา ปฏิบัติมาตลอด ทำให้ปลอดภัยจากอันตรายกันทุกคน และ

ดิฉันขอฝากกับท่านที่คิดท้อแท้ว่า ศรัทธา เชื้อมั่น และอดทน อโหสิกรรมก่อนทุกครั้ง

อย่างที่พระเจ้าพระคุณหลวงปู่สอน แล้วจะได้ผลอย่างที่ดิฉันได้พบเจอเอง